

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-3208/2026-62

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Ivani Markotić, u pravnoj stvari tužiteljice Marije Vucić iz Bukovlja, Blajburških žrtava 2a, OIB:89990050312, koju zastupa punomoćnik Goran Devrnja, odvjetnik iz Zagreba, protiv tuženika Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, OIB:81793146560, kojeg zastupaju punomoćnici odvjetnici iz Odvjetničkog društva Vukić i partneri d.o.o. iz Rijeke, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 3. rujna 2026. u nazočnosti zamjenice punomoćnika tužiteljice Lee Korone, odvjetničke vježbenice i zamjenice punomoćnice tuženika Laure Zagić, odvjetničke vježbenice, dana 29. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Tuženik Hrvatski Telekom d.d., Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, OIB:81793146560 dužan je platiti tužitelju VUCIĆ MARIJA, Blajburških žrtava 2a, Bukovlje, OIB: 89990050312 iznos od 1.157,45 EUR na ime naknade za korištenje dijela nekretnine k.č.br.1068, k.o. Radovica, opisane kao Kuća br 45, Dvor i Oranica Kućište u Ruševici, površine 7 jutara, 168 čhv, 40887 m², upisane u zk.ul.350, k.o. Radovica, Općinski sud Karlovac, zemljišnoknjižni odjel Slunj, uvećano za iznos zakonskih zateznih kamata po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena i to:

- na iznos od 15,03 EUR od 21. listopada 2011.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. studenog 2011.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. prosinca 2011.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. siječnja 2012.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. veljače 2012.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. ožujka 2012.g. do isplate;

- na iznos od 15,03 EUR od 21. travnja 2012.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. svibnja 2012.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. lipnja 2012.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. srpnja 2012.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. kolovoza 2012.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. rujna 2012.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. listopada 2012.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. studeni 2012.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. prosinca 2012.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. siječnja 2013.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. veljače 2013.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. ožujka 2013.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. travnja 2013.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. svibnja 2013.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. lipnja 2013.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. srpnja 2013.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. kolovoza 2013.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. rujna 2013.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. listopada 2013.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. studeni 2013.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. prosinca 2013.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. siječnja 2014.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. veljače 2014.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. ožujka 2014.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. travnja 2014.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. svibnja 2014.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. lipnja 2014.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. srpnja 2014.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. kolovoza 2014.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. rujna 2014.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. listopada 2014.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. studeni 2014.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. prosinca 2014.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. siječnja 2015.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. veljače 2015.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. ožujka 2015.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. travnja 2015.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. svibnja 2015.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. lipnja 2015.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. srpnja 2015.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. kolovoza 2015.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. rujna 2015.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. listopada 2015.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. studeni 2015.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. prosinca 2015.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. siječnja 2016.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. veljače 2016.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. ožujka 2016.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. travnja 2016.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. svibnja 2016.g. do isplate;

- na iznos od 15,03 EUR od 21. lipnja 2016.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. srpnja 2016.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. kolovoza 2016.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. rujna 2016.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. listopada 2016.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. studeni 2016.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. prosinca 2016.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. siječnja 2017.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. veljače 2017.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. ožujka 2017.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. travnja 2017.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. svibnja 2017.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. lipnja 2017.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. srpnja 2017.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. kolovoza 2017.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. rujna 2017.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. listopada 2017.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. studeni 2017.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. prosinca 2017.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. siječnja 2018.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. veljače 2018.g. do isplate;
- na iznos od 15,03 EUR od 21. ožujka 2018.g. do isplate;

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužiteljici trošak ovog parničnog postupka u iznosu od 2.773,55 EUR uvećano za zakonske zatezne kamate tekuće od dana 29. rujna 2026. pa do isplate, obračunate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je vlasnica nekretnine k.č.br. 1068 k.o. Radovica opisane kao kuća br. 45, dvor i oranica kućište u Ruševici, površine 7 jutara, 168 čhv, 40887 m², upisane u zk.ul.350, k.o. Radovica, Općinski sud Karlovac, Zemljišnoknjižni odjel Slunj. Tuženik je samoinicijativno postavio elektroničko komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu na naprijed opisanu nekretninu tužiteljice, prema mišljenju tuženika, u dužini od cca 320 m. Kako je uzduž i okolo tako postavljene opreme u promjeru nekih 5 m lijevo i 5 m desno ne može ništa postavljati niti se mogu izvoditi bilo kakvi radovi, tako tužiteljice nema mogućnost korištenja preko 3000 m² svojeg zemljišta. Tuženik je dopisom od dana 22.09.2016. priznao kako je postavio opremu na nekretninu tužiteljice te je izvijestio tužiteljicu kako joj nudi iznos od 13.590,00 kuna na ime jednokratne naknade za nepotpuno izvlaštenje (služnost).

Tužiteljica je takav prijedlog odbila te je uputila tuženika da pokrene postupak nepotpunog izvlaštenja uspostavljanjem služnosti putem odgovarajućih institucija. Tuženik je svojim dopisom od 22.9.2016. priznao kako koristi dio nekretnine tužiteljice. Do dana podnošenja tužbe tuženik nije ništa platio tužiteljice. Slijedom navedenog, tužiteljica tužbenim zahtjevom od dana 26.10.2016. potražuje isplatu iznosa od 16.800,00 kn, uvećano za pripadajuće zakonske zatezne kamate tekuće od dospijeća svakog pojedinog mjesečnog iznosa naknade u visini od 280,00 kn do isplate. Potražuje i naknadu troškova parničnog postupka uvećano za zatezne kamate. Tužiteljica uz tužbu kao dokaze prilaže zk izvadak Općinskog suda u Karlovcu, Zemljišno knjižni odjel Slunj za zk. ul. 350 k.o. Radovica i dopis tuženika od 22.9.2016.

2. Tuženik se u odgovoru na tužbu protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti. Ističe da Zakon o elektroničkim komunikacijama (NN br. 73/08, 90/11, 133/12, 80/13, 71/14, u nastavku ZEK) u čl. 27 uređuje pitanje korištenja općeg dobra i nekretnina u vlasništvu fizičkih i pravnih osoba za gradnju, održavanje, razvoj i korištenje elektroničke komunikacijske mreže i infrastrukture (u nastavku EKI) u vlasništvu infrastrukturnih operatora. U čl. 28 ZEK-a je propisano da je infrastrukturni operator stekao pravo puta ako je svoju EKI izgradio na nekretninama u vlasništvu trećih uz ispunjavanje bilo kojeg od sljedećih uvjeta: da posjeduje uporabnu dozvolu izdanu na svoje ime ili na ime svojih univerzalnih slijednika ili pojedinačnih prednika ili da se koristi EKI i drugom povezanom opremom bez sudskog spora, u razdoblju od najmanje 3 godine od početka njezinog korištenja. Kako tuženik ima pravni položaj infrastrukturnog operatora u odnosu na EKI izgrađenu na nekretnini u vlasništvu tužiteljice budući se tuženik predmetnom EKI koristi bez sudskog spora s tužiteljicom kao vlasnicom nekretnine preko tri godine od početka njezina korištenja, to je stekao pravo puta. tj. pravo pristupa, postavljanja, korištenja, popravljavanja i održavanja EKI. Za ostvarivanje svojih ovlaštenja sadržanih u čl. 47 st. 2 točka 1 ZEK-a nije mu potrebna suglasnost tužiteljice. Pitanje plaćanja naknade za pravo puta na nekretninama uređeno je čl. 29 ZEK-a i Pravilnikom o potvrdi i naknadi za pravo puta (NN br. 152/11 i 151/14). Odredbom čl. 29 ZEK-a propisano je kako se za pravo puta na općem dobru i na nekretninama iz čl. 27 st. 1 tog Zakona plaća naknada na temelju izdane potvrde o pravu puta iz čl. 28 Zakona, a izračun i visina naknade te način plaćanja propisuju se pravilnikom koji donosi Vijeće Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti (u nastavku HAKOM) pri čemu visina naknade mora predstavljati pravičan razmjer između prava vlasnika nekretnina i interesa operatora elektroničkih komunikacijskih usluga te javnog interesa za razvoj tržišta elektroničkih komunikacija. Pravilnikom o potvrdi i naknadi za pravo puta propisuje se postupak izdavanja potvrde o pravu puta, izračun i visina naknade, kao i način plaćanja naknade. Odredba čl. 4 st. 3 Pravilnika koja uređuje pitanje obveza plaćanja naknade po potvrdi o pravu puta kaže da se obveza plaćanja naknade računa od dana izdavanja potvrde o pravu puta i ne plaća se retroaktivno tako da obveza za tuženika nije još niti nastala budući potvrda o pravu puta nije još izdana. Tuženik je u mirnom posjedu svoje EKI, a tužiteljica se sve do podnošenja ove tužbe nije protivila takvom korištenju. Tuženik osporava visinu naknade i tijek kamata jer dužničko vjerovnički odnos između tužiteljice i tuženika nije nastao, a tužiteljica nije pojasnila na čemu temelji svoje potraživanje i tijek kamata počevši od 21.10.2011. Predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti te naložiti tužiteljici naknadu parničnog troška tuženiku.

3. Tužiteljica je u cijelosti ostala kod tužbe i tužbenog zahtjeva. Ističe da su navodi tuženika iz odgovora na tužbu u potpunosti neosnovani i paušalni. Predmetnom

tužbom tuži isključivo na isplatu naknade sukladno čl. 1120. Zakona o obveznim odnosima (NN br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23, u nastavku ZOO - a), a koji se članak odnosi na stjecanja bez osnove koju je tuženik stekao u posljednjih pet godina od dana podnošenja tužbe. Tužiteljica ne traži naknadu za buduće korištenje, naknadu na ime služnosti puta, naknadu na ime izvlaštenja, naknadu na ime potvrde o pravu puta (koja za sada ne postoji), nego traži naknadu sukladno čl. 1120 ZOO-a. Naime, dokle god se ne riješi situacija da tuženik zakonskim putem dođe do služnosti puta (Ugovor o služnosti puta ili izvlaštenje) dotle je tuženik dužan platiti naknadu sukladno ZOO-u. U odnosu na tuženikovo pozivanje na čl. 27. i čl. 28. ZEK-a, tužiteljica ističe da se tuženik na te odredbe poziva samo u onoj mjeri kojoj njemu odgovara. Tuženik, sukladno odredbama ZEK-a, nikada nije podnio zahtjev Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti (dalje: HAKOM) za izdavanje potvrde o pravo puta, a koja je prethodni korak za dobivanje – uspostavljanje po ovom zakonu prava puta. Naime, čl. 28. st. 2. je propisano da u slučajevima iz st. 1. čl. 28. ZEK-a HAKOM izdaje potvrdu o pravo puta infrastrukturnim operatorima te je st. 4. čl. 28. ZEK-a propisano da je operator dužan plaćati naknadu. Znači, operator nema pravo puta dok mu zakonom propisana agencija HAKOM ne izda potvrdu o pravo puta i dok vlasniku ne bude isplaćena naknada za korištenje nekretnina. Tužiteljica ističe da je preko svog punomoćnika kontaktirala HAKOM koji je izričito izjavio kako HAKOM nikada nije izdao niti jednu potvrdu o prvo puta za cijelu Karlovačku županiju (gdje spada i predmetna nekretnina tužiteljice) te kako tuženik nikada nije dobio potvrdu za pravo puta za ovoj niti na bilo kojoj nekretnini u Šibensko – kninskoj županiji. HAKOM je nadalje istaknuo da čak i da je ovdje tuženik dobio potvrdu o pravo puta (a nije), pravo puta se po zakonu ne zasniva sve dok vlasniku nekretnine ne bude isplaćena naknada za korištenje. Sukladno iznesenom, tuženik nije temeljem zakona stekao pravo puta na nekretnini tužiteljice.

4. Tužiteljica ističe da tuženik koristi njenu nekretninu u svoju korist, čak i ne za osobnu uporabu nego za stjecanje dobiti. Čak i da tuženik ima pravo puta (a nema), mora platiti tužiteljici naknadu za korištenje tuđe stvari. Tužiteljica ne bi imala pravo potraživati naknadu u ovom postupku samo u situacijama kada bi tuženik sklopio ugovor sa tužiteljicom za korištenje predmetne nekretnine ili u situaciji kada bi tuženik imao pravomoćno rješenje ovlaštenog tijela vezano za nepotpuno izvlaštenje tužiteljice, u kojem bi bila određena i naknada. Kako u konkretnom slučaju tuženik nikada nije pokrenuo postupak izvlaštenja niti je sklopio ugovor sa tužiteljicom, daljnje razglabanje oko pitanja naknade je u potpunosti promašeno. Kako tuženik nikada nije sklopio ugovor sa tužiteljicom u kojem bi bila određena mogućnost korištenja nekretnine niti je ikada pokrenuo i dobio potpuno izvlaštenje sukladno ZION-u, to je dužan platiti tužiteljici naknadu za korištenje nekretnine sukladno ZOO-u.

5. Tuženik je ostao kod odgovora na tužbu. Ističe da sukladno čl. 2 st. 1. t. 52. ZEK-a na predmetnoj nekretnini ima pravo puta, a koje pravo je specifično, subjektivno pravo na elektroničkoj komunikacijskoj infrastrukturi i povezanoj opremi (dalje EKI) koja ovlašćuje svoje nositelje na pristup, postavljanje, korištenje, popravljivanje i održavanje te infrastrukture i opreme, kao i druga s tim povezana prava koja čine teret na nekretnini na kojoj je izgrađena elektronička komunikacijska infrastruktura i druga povezana oprema. Pravo puta, sukladno čl. 2. st. 1. t. 21. ZEK-a pripada samo infrastrukturnom operatoru, odnosno pravnoj ili fizičkoj osobi koja se koristi vlastitim nekretninama i/ili nekretninama drugih u svrhu građenja, održavanja, razvoja i korištenja elektronične komunikacijske infrastrukture ili koji su zasnovali pravo puta u

skladu sa ZEK-om ili su obveznici davanja pristupima elektroničkoj komunikacijskom infrastrukturi i povezanoj opremi na temelju analize mjerodavnog tržišta provedene u skladu s ZEK-om. Ponavlja da pravo puta infrastrukturni operator stječe na temelju zakona i to ispunjenjem pretpostavki iz čl. 28 ZEK-a, odnosno ako je svoju EKI izgradio na nekretninama u vlasništvu trećih uz ispunjavanje bilo kojeg od sljedećih uvjeta: da posjeduje uporabnu dozvolu izdanu na svoje ime ili na ime svojih univerzalnih slijednika ili pojedinačnih prednika ili da se koristi EKI i drugom povezanom opremom bez sudskog spora, u razdoblju od najmanje 3 godine od početka njezinog korištenja. Dakle, tuženik ima položaj infrastrukturnog operatora u odnosu na EKI izgrađenu na nekretnini u vlasništvu tužiteljice budući se istom koristi bez sudskog spora s tužiteljicom kao vlasnicom nekretnine preko 3 godine, slijedom čega je tuženik stekao pravo puta u odnosu na predmetnu EKI. Citirani članak 28. st. 1 ZEK-a daje tuženiku izričito ovlaštenje za korištenje nekretnine tužiteljice te stoga ne dolazi u obzir primjena instituta stjecanje bez osnove niti bilo koji drugi temeljem za plaćanje "naknade za korištenje" nekretnina. Okolnost što ZEK nije propisao plaćanje naknade u cijelom razdoblju od svojeg stupanja na snagu ne znači da je uporaba bila bez osnove, nego da je bila besplatna, a ZOO odredbama o verziji iz čl. 1120 ne štiti vlasnika od besplatne osnovane uporabe već od neosnovane uporabe. Besplatna uporaba do dana izdavanja potvrda o pravo puta je opravdana čl. 3. ZEK-a kojim je određeno da je elektronična komunikacijska infrastruktura, obavljanje djelatnosti elektroničkih komunikacijskih infrastruktura, obavljanje djelatnosti elektroničkih komunikacijskih usluga, prostorno planiranje, gradnja, održavanje, razvoj i korištenje elektroničkih komunikacijskih mreža, elektronične komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme, od interesa za Republiku Hrvatsku. Visina naknade za pravo puta sukladno čl. 29. st. 1 ZEK-a mora predstavljati pravičan razmak između prava vlasnika nekretnina i interesa operatera elektroničkih komunikacijskih usluga te javnog interesa za razvoj tržišta elektroničkih komunikacija. Ne radi se, dakle, o naknadi za potpuno izvlaštenje ili naknadi za nepotpuno izvlaštenje uslijed osnivanja služnosti već o pravičnoj naknadi između prava vlasništva, interesa operatere i javnog interesa.

6. Tuženik ističe i da je HAKOM dana 29.3.2017. izdao potvrdu o pravu puta broj 8346 za predmetnu nekretninu te je u istoj obračunata naknada za elektroničnu komunikacijsku infrastrukturu tuženika na nekretnini tužiteljice. Kada bi se prihvatio stav tužiteljice da tuženik prije izdavanja potvrde o pravo puta nije imao pravo puta, odnosno da je koristio nekretninu bez osnove, to bi značilo da nije imao pravo pristupa korištenje i održavanja elektronične komunikacijske opreme na predmetnoj nekretninama, što je posve u suprotnosti s odredbama ZEK-a, imajući u vidu i da se radi o djelatnosti koja je ZEK-om određena kao ona od javnog interesa. Budući se radi o zakonu uspostavljenom ograničenju prava vlasništva tužiteljice kao vlasnice nekretnine, ona je dužna trpjeti radnje tuženika na svojoj nekretnini, sukladno odredbama iz čl. 30. Zakona o vlasništvu i drugim pravnim stvarima jer je pravo puta definirano kao teret na nekretnini u čl. 2. st. 1 t. 52 ZEK-a pa predstavlja tuđe pravo na istoj stvari. Slijedom svega navedenog razvidno je da tuženik na predmetnoj nekretnini ima ex lege osnovano pravo puta na osnovu kojeg tužiteljici može pripasti isključivo naknada utvrđena dobivenom potvrdom o pravu puta, a iz čega proizlazi kako nema nikakvog temelja za vraćanje stečenog bez osnove, odnosno plaćanje tražene naknade od strane tužiteljice. U prilogu opisanog podneska tuženik kao dokaze prilaže dopis tužiteljici od 5.4.2017. kojim je obavještavao o pribavljenoj Potvrdi o pravo puta broj 8346 od 29.3.2017. te je poziva da dostavi podatke o broju žiro računa kako bi joj

mogao isplaćivati godišnju naknadu obračunatu sukladno izdanoj Potvrdi o pravo puta i Potvrdu o pravu puta broj 8346 od dana 29.3.2017.

7. Tuženik je na ročištu održanog dana 14.2.2022. obavijestio sud da je sa tužiteljicom dana 12.4.2018. sklopio Ugovor o osnivanju prava služnosti prava puta na predmetnoj nekretnini te je primjerak istog dostavio uz podnesak od 17.2.2022. Također su stranke postigle dogovor o visini iznosa mjesečnog potraživanja za utuženo razdoblje koje iznosi 113,25 kn mjesečno, prema kojem je tužiteljica podneskom od dana 14.2.2022. specificirala tužbeni zahtjev.

8. Presudom poslovni broj P-2984/2024-49 od dana 17.12.2024. sud je odbio tužbeni zahtjev tužiteljice za isplatom iznosa od 8.720,25 kn uvećano za pripadajuće zatezne kamate tekuće od dospeljeća svakog pojedinog mjesečnog obroka u iznosu od 113,25 kn za razdoblje od 21.10.2011. do 21.3.2018. do isplate, a na ime naknade koristi koju je tuženik stekao korištenjem nekretnine u vlasništvu tužiteljice izvršavanjem ovlasti prava puta te je naložio tužiteljici naknaditi tuženiku parnični trošak. Županijski sud u Osijeku je rješenjem poslovni broj GŽ-835/2025-3 od dana 23.4.2026. uvažio žalbu tužiteljice kao osnovanu i ukinuo prvostupanjsku presudu te riješio da će se o troškovima žalbenog postupka odlučiti u konačnoj odluci. U obrazloženju odluke drugostupanjski sud ističe kako je tuženik na početku vođenja ovog postupka priznao svoju obvezu na isplatu izjavljujući da osnova potraživanja nije sporna već isključivo visina, a koja visina je također sporazumno utvrđena (zapisnik s ročišta 14.2.2022. na listu 80. spisa) i nakon čega je tužiteljica podneskom od 14. veljače 2022. uredila tužbeni zahtjev (list 84.do 86. spisa), da bi nakon toga u daljnjoj fazi postupka tuženik osporio osnovu zahtjeva uz tvrdnju da se tužiteljčinom nekretninom ne koristi bez osnove, već naprotiv osnovom zakona, dok prvostupanjski sud nije pravilno primijenio odredbu čl. 8. ZPP-a, a što je bilo od utjecaja na donošenje zakonite i pravilne odluke. Ovo stoga što su u obrazloženju presude samo navedeni izvedeni dokazi, a izostali su zaključci i ocjena tih dokaza, razlozi o tome kojim je dokazima sud poklonio vjeru, a kojima nije te iz kojih je razloga tako postupio kada je donio pobijanu presudu.

9. Tužiteljica je u nastavku postupka u cijelosti ostala kod tužbe i tužbenog zahtjeva. Ističe da je tuženik još u odgovoru na tužbu priznao osnovu navodeći da se predmetnom nekretninom koristi preko tri godine, a kasnije i visinu koja je sporazumno utvrđena na zapisnik 14.02.2022. u iznosu od 113,25 kn. Ustraje kod zahtjeva da tuženik nadoknadi tužiteljici korist koju je imao od uporabe tuđe stvari sukladno čl. 1120. ZOO. Ukoliko se tuženik i dalje poziva na Potvrdu o pravu puta na temelju koje je tek tada obavezan plaćati naknadu, svakako je dužan platiti naknadu za korištenje predmetne nekretnine u razdoblju prije izdavanja Potvrde jer tada to znači da je istu koristio bez osnove. Potpuno je nejasno zašto je tuženik uopće ishodio Potvrdu kada tvrdi da pravo puta ima ex lege pa mu u tom slučaju navedena potvrda ne bi bila niti potrebna jer bi navodno pravo već ostvarivao po zakonu. Tužiteljica je podneskom od dana 2.9.2026. specificirala tužbeni zahtjev na način da je zahtjev za isplatu istaknula u važećoj valuti EUR, sve kako je opisano u točki I. izreke presude.

10. Tuženik je ostao kod odgovora na tužbu i svih navoda. Ističe da Županijski sud pogrešno u obrazloženju ukidnog rješenja navodi da je tuženik na početku vođenja ovog postupka priznao svoju obvezu na isplatu izjavljujući da osnova potraživanja nije sporna već isključivo visina. Ovo utvrđenje je protivno sadržaju podnesaka i zapisnika u spisu, s obzirom da je tuženik još u odgovoru na tužbu osporio tužbeni zahtjev u

cijelosti, kako njegovu osnovanost tako i visinu, a kasnije je u postupku ustrajao u cijelosti kod svih prigovora. Nadalje je drugostupanjski sud u obrazloženu istog rješenja naveo da je visina tužbenog zahtjeva sporazumno utvrđena na ročištu od 14.2.2022., što također nije točno. Tuženik je na tom ročištu, kao i u svom podnesku od 17.2.2022. naveo samo da može učiniti nespornim da bi u utuženom razdoblju naknada za pravo puta iznosila 113,25 kn mjesečno, ukoliko bi potvrda o pravu puta bila izdana u vrijeme prije utuženog razdoblja. Tuženik time nije priznao tužbeni zahtjev niti odustao od svojih prigovora vezanih za osnovanost tužbenog zahtjeva. S druge strane, stranke su sklopile Ugovor o osnivanju prava služnosti broj T431-200/2018 od 12.4.2018. te je tužiteljica sklapanjem istog potvrdila da isplatom naknade po tom ugovoru neće imati daljnjih potraživanja prema tuženiku po osnovi prava služnosti i korištenja nekretnine u svrhu radi koje je služnost osnovana (čl. 4. st. 2). Time se tužiteljica odrekla i prava na naknadu koje je predmetom ovog postupka, iako na tu naknadu nije ni ovlaštena temeljem zakona.

11. Bitne činjenice za donošenje odluke sud je utvrdio čitanjem naprijed pobrojane dokumentacije koje su dostavili tužiteljica i tuženik. Cijeneći provedene dokaze sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 u daljnjem tekstu: ZPP-a), utvrđuje se da je tužbeni zahtjev osnovan.

12. Predmet spora je zahtjev tužiteljice da joj tuženik isplati naknadu koristi stečene kroz utuženo razdoblje korištenjem nekretnine u njezinom vlasništvu i to k.č.br. 1068 k.o. Radovica, kuća br. 45, dvor i oranica kućište u Ruševici, površine 7 jutara, 168 čhv, 40887 m², upisane u zk.ul.350, k.o. Radovica, Općinski sud Karlovac, Zemljišnoknjižni odjel Slunj na kojoj je tuženik, bez pravne osnove, postavio elektroničko komunikacijsku infrastrukturu (EKI) i drugu povezanu opremu u dužini od cca 320 m.

13. Nije sporno, a navedeno proizlazi i iz naprijed pobrojanih dokaza, da je tuženik infrastrukturni operator, da se služi nekretninom u vlasništvu tužiteljice na način da je na istu postavio EKI i drugu opremu i to bez sudskog spora sa tužiteljicom, u razdoblju od najmanje tri godine od početka njezina korištenja. Nije sporno da je Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti (HAKOM) je dana 29.3.2017. izdala tuženiku Potvrdu o pravu puta broj 8346 na nekretnini tužiteljice k.č.br. 1068 k.o. Radovica opisane kao kuća br. 45, dvor i oranica kućište u Ruševici, površine 7 jutara, 168 čhv, 40887 m², upisane u zk.ul.350, k.o. Radovica, iz koje je vidljivo da ukupa dužina trase koju zauzima elektronička komunikacijska infrastruktura i povezana oprema iznosi 151,04 m² te je za istu određena naknada u iznosu od 1.510,35 kn/12 mjeseci. Nije sporno da su tužiteljica i tuženik dana 12.4.2018. sklopili Ugovor o osnivanju prava služnosti broj T431-200/2018 kojim tužiteljica dozvoljava tuženiku da na naprijed opisanoj nekretnini u njezinom vlasništvu osnuje pravo služnosti radi izgradnje, pristupa, korištenja, održavanja, popravljavanja i razvoja EKI i povezane opreme HT-a koja se sastoji od podzemne opreme EKI u duljini od 302,00 m, na neodređeno vrijeme, dok traje potreba za EKI, a za što joj tuženik dužan platiti jednokratni iznos od 14.940,00 kn. U ovom su se postupku stranke usuglasile da bi visina mjesečne naknade u utuženom razdoblju iznosila 113,25 kn, odnosno 15,03 EUR mjesečno za utuženo razdoblje, pod pretpostavkom da tužiteljici pripada pravo na isplatu naknade.

14. Sporno je da li je tuženik pravo puta na nekretnini tužiteljice imao i prije izdavanja Potvrde o pravu puta od 29.3.2017., kroz utuženo razdoblje u kojem je, nesporno, izvršavao ovlasti prava puta, odnosno je li mu i prije podnošenja zahtjeva za izdavanje potvrde o pravu puta to pravo pripadalo na temelju samog Zakona o elektroničkim komunikacijama koji je stupio na snagu 1.1.2008. ili je ovlasti prava puta izvršavao bez pravne osnove slijedom čega je tužiteljici dužan naknaditi neosnovano stečenu korist u visini od 15,03 EUR mjesečno.

15. U čl. 2 t. 52 ZEK-a dano je značenje pojma prava puta kao prava pristupa, postavljanja, korištenja, popravljavanja i održavanja elektroničke komunikacijske mreže i elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme, što obuhvaća i kabelsku kanalizaciju, kao i druga s tim povezana prava koja čine teret na nekretnini na kojoj je izgrađena elektronička komunikacijska infrastruktura i druga povezana oprema. Elektronička komunikacijska infrastruktura, obavljanje djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga, prostorno planiranje, gradnja, održavanje, razvoj i korištenje elektroničkih komunikacijskih mreža, elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme te upravljanje i uporaba radiofrekvencijskog spektra, adresnog i brojevnog prostora, kao prirodno ograničenih općih dobara, od interesa su za Republiku Hrvatsku (čl. 3 ZEK-a).

Operatori javnih komunikacijskih mreža imaju prava infrastrukturnog operatora na cijelom području Republike Hrvatske, što obuhvaća gradnju, održavanje, razvoj i korištenje elektroničke komunikacijske mreže i elektroničke komunikacijske infrastrukture na općem dobru, na nekretninama u vlasništvu Republike Hrvatske i jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave te na nekretninama u vlasništvu drugih pravnih i fizičkih osoba, u skladu s ZEK-om i posebnim propisima (čl. 27. st. 1. ZEK-a). Korištenje općeg dobra i nekretnina drugih na temelju prava puta definirano je čl. 28 ZEK-a koji propisuje da se smatra da infrastrukturni operator ima pravo puta ako je izgradio elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu na općem dobru ili na nekretninama iz čl. 27. st. 1. ZEK-a, uz ispunjavanje bilo kojeg od sljedećih uvjeta:

- da posjeduje uporabnu dozvolu izdanu na svoje ime ili na ime svojih univerzalnih ili pojedinačnih pravnih prednika,
- da se koristi elektroničkom komunikacijskom infrastrukturuom i drugom povezanom opremom bez sudskog spora s upraviteljem općeg dobra ili vlasnikom nekretnine na kojoj je izgrađena ta infrastruktura, u razdoblju od najmanje tri godine od početka njezina korištenja (čl. 28. st. 1. ZEK-a).

Obveza plaćanja naknade za pravo puta proizlazi iz odredbe čl. 28. st. 4. ZEK-a prema kojoj je infrastrukturni operator obavezan plaćati upravitelju općeg dobra ili vlasniku nekretnine naknadu za pravo puta, a upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine obavezan je infrastrukturnom operatoru omogućiti ostvarivanje prava puta.

16. U odnosu na sporno pravno pitanja je li tuženik kao infrastrukturni operater dužan tužiteljici kao vlasnici nekretnine plaćati naknadu za pravo puta i prije no što mu je na njegov zahtjev HAKOM izdao potvrdu o pravu puta, je Vrhovni sud Republike Hrvatske u rješenju broj: Rev-987/2020-5 od dana 10.9.2025. zauzeo sljedeći stav:

"Infrastrukturni operator ima obvezu od trenutka stjecanja po zakonu prava puta vlasniku nekretnine plaćati naknadu za pravo puta, dakle, i prije nego što mu, na njegov zahtjev, Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti izda potvrdu o pravu puta ili, na zahtjev vlasnika donese rješenje u postupku utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta." Istovjetan stav je Vrhovni sud Republike

Hrvatske zauzeo i u odluci broj Rev-613/2023-4 od dana 29.4.2025. u kojoj se navodi sljedeće: "Obveza plaćanja naknade za pravo puta proizlazi iz jasne i određene odredbe čl. 28. st. 4. ZEK/11, prema kojoj je infrastrukturni operator obavezan plaćati upravitelju općeg dobra ili vlasniku nekretnine naknadu za pravo puta, a upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine obavezan je infrastrukturnom operatoru omogućiti ostvarivanje prava puta. Odredba čl. 29. st. 1. ZEK/08, kojom je uređeno određivanje naknade u upravnom postupku i parametri za određivanje te naknade, predstavlja tek provedbenu odredbu razrađenu Pravilnikom/11, koja ne isključuje načelnu obvezu plaćanja naknade za pravo puta propisanu čl. 28. st. 4. ZEK/11 za razdoblje koje prethodi donošenju potvrde o pravu puta. Odredba Pravilnika, koja propisuje da obveza plaćanja naknade za pravo puta započinje danom izdavanja potvrde o pravu puta te da se mora isplatiti u roku od petnaest dana od dana zaprimanja potvrde, uređuje dospelost obveze operatora utvrđene u upravnom postupku, a ne i postojanje same obveze koje proizlazi iz čl. 28. st. 4. ZEK. Visina te naknade izvan upravnog postupka uređuje se nagodbom sklopljenom između stranaka, odnosno u sudskom postupku pokrenutom tužbom radi ispunjenja zakonske obveze infrastrukturnog operatera, prema parametrima propisanim odredbama Zakona o elektroničkim komunikacijama."

17. Opisano pravno shvaćanje u cijelosti je primjenjivo na predmetni spor jer odgovara na sporno tumačenje primjene zakonskih odredbi. Dakle, pravni temelj korištenja nekretnine tužiteljice od strane tuženika je pravo puta koje je naplatno, a ne besplatno i koje je tuženik vršio u utuženom razdoblju prije no što mu je HAKOM izdao potvrdu o pravu puta i prije sklapanja Ugovora o osnivanju prava služnosti broj T431-200/2018, a koja obveza plaćanja nastaje i dospijeva u trenutku stjecanja prava puta odnosno stupanja na snagu ZEK/08 tj. 1.7.2008. slijedom čega je u cijelosti usvojen tužbeni zahtjev tužiteljice.

18. Odluka o trošku je donesena temeljem čl. 154 st. 1 ZPP-a, prema vrijednosti predmeta spora i sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika. Tužiteljici pripada pravo na naknadu troška sastava tužbe u iznosu od 75 bodova (Tbr. 8.t.1), podneska od 29.12.2016., 27.11.2017., 14.2.2022., u iznosu od 75 bodova (Tbr. 8.t.1), podnesaka od 25.4.2017., 4.12.2018., 25.5.2021., 13.7.2022. u iznosu od 18,75 bodova za svaki (Tbr. 8.t.4), zastupanja na ročištima održanim 5.1.2017., 2.10.2017., 21.2.2018., 17.3.2022., 7.11.2024., 3.9.2026. u iznosu od po 75 bodova za svako (Tbr. 9.t.1), ročištu 25.11.2020. i 14.2.2022. u iznosu od po 18,75 bodova za svako (Tbr. 9.t.5), ročištima 18.10.2021., 13.7.2022. u iznosu od po 37,5 bodova za svako (Tbr. 9.t.2), pristup ročištu za objavu presude 17.12.2024 i 29.9.2026. u iznosu od po 37,5 bodova za svako (Tbr. 9.3). Uz vrijednost jednog boda u iznosu od 2,00 EUR i 25 % PDV-a u iznosu od 506,25 EUR, priznati trošak tužiteljice iznosi 2.531,25 EUR. Navedenom treba dodati trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 100,00 EUR i na presudu u iznosu od 142,30 EUR pa ukupno priznati trošak tužiteljice iznosi 2.773,55 EUR, uvećano za zakonske zatezne kamate tekuće od dana 29.9.2026. pa do isplate, obračunate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za

varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, plativo u roku od 15 dana.

U Zagrebu 29. rujna 2026.

Sutkinja
Ivana Markotić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano, u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa ove presude.

DNA:

pun. tužiteljice

pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088d-df985**

Kontrolni broj: **0209f-304d8-1a029**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.